YENİ BAŞKAN «MEÇHUL» CARTER VE PROTEUS EMPERYALIZM

Amerika Birleşik Devletleri A- lar kurulma gereği duyuldu. seçimle gelen bir imparatordur: necek kadar çoktur. Kimseye da- dın-erkek, evlerinde televizyonun Temcilsiler Meclisi ve Senato'nun nısmadan bir emirle tüm dünyayı başında çerez yiyip, coca-cola içeyetkileri Başkana göre ikinci dere- nükleer bir kıyametin eşiğine geti- rek iştah acıcı bir manzara gibi dünyaya yayılan, bizim «hür» fi- politikacıları, ekonomistleri, profo-

Burjuvazi, özellikle emperyalizm dönemine girdikten sonra eski parlamenter anlayışını terketmeye, bunun yerine üstün yetkilerle donatılmış başkanlık sistemine döner. Bu olgu, burjuvazinin bir zamanlar göklere çıkardığı burjuva parlamentarizmini inkarını çürüyen gerici karekterini iyi sergiler. Bu gidise bir örnek olarak Fransa'nın başkanlık sistemi gösterilebilir.

hemen hemen 200 yıldır değişme- her yıl onbinlerce artıyor. Başkan miş Anayasa'ya dayanır. Anayasa seçilen Carter, Playboy adlı baldır ise ABD'nin kurulusunda sekillen- bacak dergisine verdiği beyanatta mistir. 1876'nın krallar, imparator- her gördüğü kadını «gözleriyle zilar dünyasında bu sistem muhak- na» ettiğini övünerek söylüyor ve kak ki ileri bir adımdı. Ancak Bü- öte yandan evine sadık aile babası, vük Fransız Devriminde en mü- Plains kasabasının «amatör kilise ka'da televizyon başında geçenler kemmel biçimini bulacak burjuva papazı» diye tüm dünyaya tanıtılı- bundan hiç farklı değildir. O Cargeride bir biçimi temsil eder.

Kaynağı ne olursa olsun, Amerikan başkanlık sistemi bu günün gerici Finans-Kapital egemenliğine en uygun biçimlerden biridir ve başkanın taşıdığı yetkiler göz önün de bulundurulursa Başkanlık se- zı» nın ürünüdür. O hayat tarzı ki, çimleri tüm insanlığın kaderini ya- resmi delilerin yanı sıra tümüyle kından ilgilendirir.

Bu ilgi olumlu yönleriyle değil ama özellikle olumsuz yönleriyle belirgindir. Ve bu olumsuzluklar

bilir. Amerikan Başkanı, emperya- maktadır ve yarı sadisttir. izmin dünya çapındaki çelişkilerinin çıkmazında boğulup çıldırabilir ve özel şifreli düğmelere basıp insanlığı bir nükleer felâkete kurban edebilir. Finans-Kapital böylesine insanlık düşmanı caniyane bir sistemin savunucusudur. Unutma-Amerikan başkanlık sistemi, malı, Amerikada delilerin sayısı demokrasisi biçimine göre daha yor. Bütün bunlar Amerikan top- ter, bir düğmeye basmasıyla insanlumunun yadırgamayacağı normal lığı yok edecek bombaları elinin al-

sayılan davranışlar olarak kabul tında bulunduran Carter: böyle bir edilse bile, insanlığın komünist top- toplumun ürünüdür. O toplum ki lumun kuruluşuna gittiği çağımız- hemen her hafta eline bir makinalı aile babası, amatör kilise papazı da delilik emareleridir. Carter, «Amerikan hayat tar-Amerikan milletinin kafasını «esrar kabağına» çevirmiş tümünü ya-

rı deli yapmıştır. Nasıl mı? Bir ör-

zilişini milyonlarca Amerikan aile-Başkan'ın yetkileri sınırsız de- sinin, çoluk-çocuk, genç-ihtiyar, karebilir. Küba ablukası, Nikson'un «canlı yayınla» hiç bir tepki duy- nans-kapital basınının iktibaslar sörleri, propagandacıları, casusluk Kamboçya bombardımanı hatırlar- madan seyrettiği gözler önüne ge- yapmayı çok sevdiği bir dergi var- örgütleri elinin altındadır. Dünyadadır. Hatta Finans-Kapital siste- tirilsin. İnsanlığın nasıl bir suikaste dır. Adı: Time. Hatta Türkiye'de nın en cahil adamını başkanlık kolmini öylesine kurmuştur ki, tümüy- kurban edildiği anlaşılır. Toplum yayınlanan bir dergi reklamını: tuğuna oturtsanız, bu muazzam le insanlık bir delinin kurbanı ola- tümüyle sadizm şırıngasına uğra- «Dünyada Time, Türkiye'de Yankı» avadanlıklarla izleyeceği politika

> Geçenlerde bir gazetede, Tayland'daki faşist askeri darbeden kan, bir kısmı cansız cesete saldı- böylesine önceden görebilmesi «us- koltuğuna oturtmaz. ran kişilerle dolu diğer bir resim ta diyalektisyen» oluşundan değilyayınlanmış ve resimlerin altına: dir. Emperyalizmin, dünyayı ahta-«İste Fasizm Budur» diye baslık pot gibi sarmış casusluk teşkilatla-

tüfek alıp önüne geleni öldüren, mıdır? Bir an için gerçekten reklakimi zaman Nazi elbiseleri giyen mının yapıldığı gibi olduğunu vardeliler çıkarıyor. Emperyalizmin in- sayalım. Bir an için tanrı sözlerini sanlığa nasıl bir suikast hazırladı- hatırlayıp, evlat aşkıyla insanlığa

O emperyalizm ki, sosyalist ül- Kötülük için açık olan yol iyilik kelerdeki ajanlarının kucağına al- için kapalıdır. Ona Kennedy'nin dığı bir kaç küçük-burjuva bireyci, «faili meçhul» olmayan ölümü yol ne oldum delisi küçük burjuva ay- gösterir. Ya da, Nikson gibi bir öylesine göze batıcı bir şekilde bı- Korkuya, cinayete vahşete tüm dının fikir özgürlüğü yok mızıltıla- «skandal»a kurban gidip yatalak çak sırtında durmaktadır ki, tü- Amerikan toplumu giderek artan rını muazzam propaganda cihazla- oluverir. müyle insanlığı bir yanlışlığa kur- dozlarda verilen morfin gibi alıştı- rıyla milyonlarca kat güçlendirerek ban etmemek için kırmızı telefon- rılmaktadır. Gilmor'un kurşuna di- yaygaraya dönüştürüyor. Soğuk sa- kişilerin ellerinde göstermeye çok dam» Georgia valiliğinden bu ko- alacağız.

Sosyalist ülkelerde neyin öz- Amerikaya başkan oluyor. İşte batı celladı Rockefeller tarafından desgürlüğü yok? Faşist gerici fikirle- demokrasisi, işte özgürlük vs. Ne teklenerek piyasaya sürülmüş ve rin, pornografinin, baldır bacak ekonomi, ne politika bilmiyor ama sözde «hür» seçimlerle, «tanınmaedebiyatının. Bütün bu anti-sovyet dünyanın kaderini etkileyecek. Ya- mış güneyli çiftçi» reklamıyla başkampanyalar, işçi sınıfını evrensel ratılmak istenen ve yaratılan imaj kanlık koltuğuna oturtulmuştur. suikastına ortak edemeyen Finans- budur. Gerçek hiç te böyle değildir. Carter'in danışmanları ve yardım-Kapitalin hezeyanlarıdır. Ve bu

mış gibi dozunu arttırdı.

rıyla yakın ilişkisindendir.

İşte bu dergi, yeni başkan Car-

Carter, tanıtıldığı gibi, müşfik

hayırlı bir politika izleyebilir mi?

ter'i «Yılın Adamı» seçmiş. Seçer.

Bu Carter neyin nesi? «Hür Ba-

oilinmiyor. Bir «Meçhul». Gerçek-

Gerçekte sistem öyle kurulmuşyaygaralar Carter'in başkan seçiltur ki, yukarıda gösterilmeye çalımesinden beri, bir düğmeye basılşıldığı gibi kişiliği dünyanın kaderini ancak olumsuz yönde etkileyesın»a bakarsanız, henüz ne olduğu

Hele başkanın elindeki olanaklar göz önüne getirilsin. Finans-Amerika'da yayınlanan, tüm Kapitalin en denenmiş, en bilgili diye yapar. «Şecaat arzederken sir- hiç te Carter'inkinden farklı olmaz.

Ancak finans-kapital, hic te Bu Time dergisi çok uğursuz göstermeye çalıştığı gibi «tanınma-

Carter, Amerikalıların yeni taıdığı ama uluslararası finans-kapitalin uzun zamandan beri tanıdıbir mutemed kişidir.

Para-babası David Rockefeller'-

Kendi bileceği iş. Ancak bu «yılın in girişimi ve desteğiyle kurulmus «üçlü komisyon» denen bir örgüt adamı» en cok söylediklerinden biri de bir «Mechul» olduğu ne yapavardır. Bu üçlünün üç ayağı: ABD, AET, Japonya'dır. Bu üç emperyaist merkezin en büyük parababatarihçileri, ekonomistleri, pokacıları bu kurulun üyesidir. Bu çlü komisyon» Finans-Kapital taatının zirvesi olup bir tür politi--beyin tekelidir. Nerede, ne zanan nasıl toplandığı pek bilinmez, ha doğrusu duyurulmaz. Hiç bir esmi sıfatı da yoktur. Ancak o topntılarda, milyarlarca insanın kaerini etkileyen kararlar alınır. peryalizmin dünya stratejisi tes-

«Hür basın» dünyanın kaderini

vaşa psikolojik ortam hazırlama- bayılır. «Bakın görün» der. Hiç ta- misyona atlamış. Komisyonun kunınmamış bir güneyli çiftçi bile rucusu, Latin Amerika halklarının cılarının önemli bir bölüğü de yine bu komisyonun üyeleridir.

> Görüldüğü gibi Carter hiç te mechul değildir. Kamboçya'yı bombardıman eden Nikson'un, Nikson'u affeten Ford'un yerine yüzüne takdığı yeni maskedir. İkinci Cihan harbini kim çıkardı? Hitler, Mussolini. Hitler kendini yaktı, Mussolini asıldı. Emperyalizm pir ü pak oldu. Vietnam'a kim saldırdı? Johnson, Nikson. Onlar gitti iş bitti. Emperyalizm yine tertemiz. Simdi «Plainsli amatör kilise papazı» kıyafetinde yeni cinayetler, provakasyonlar hazırlıyor.

Yunan (Grek) mitolojisinde sonra, faşist «Kızıl mandalar» mili- bir dergidir. Örneğin Tayland'dan mış güneyli çiftçi» yi başkanlık kol- Proteus adlı bir tanrı vardır. Bu tanlarınca işkenceyle linc edilmiş sözedip, erbabının anlayacağı bir tuğuna oturtacak hesapsız değildir. Proteus düşmanlarını yenmek için bir devrimcinin cesedine iseyen bir dille, birşeyler olacak dedi mi, bir O komplocu, suikastçı tabiatı gere- kılıktan kılığa girer. Bir aslan olur, resim ve yine bir devrimcinin cese- bakarsınız Tayland'da faşist darbe ği her şeyde bir komplo arar, mu- bir yılan, bir ağzından ateşler sadine bir kısmı umursamazca ba- oluvermiş. Bu derginin olayları temet olmayan kişiyi de başkanlık çan ejderha, bir güzeller güzeli huri. Emperyalizm de tahakkümünü böyle sürdürüyor. Eski kılığı tanındı mı, hemen yenisine bürünüyor. Yeni kılıklarından bir kaçını da yedekte aleste tutuyor.

Hangi kılığa girerse girsin öz aynıdır. Carter de Finans-Kapitalin bir piyonu olarak, Finans-Kapitalin karşı-devrimci, barış ve dedemokrasi düşmanı dünya stratejisinin bir uygulayıcısından başka bir şey değildir. Olamaz da.

Peki dünyanın içinde bulunduğu konjonktürde, emperyalizmin stratepjisi, nedir, ne derece gerçekleşebilir? Planın başarısı halinde insanlığı nasıl bir tehlike beklemektedir? Bu stratejinin ne olduğu hakkında bir fikir veren şimdiye kadar ki önemli girişimler neler olmuştur? Ve bu konjonktürün dünya proletaryasına, ezilen halklara yüklediği özel görevler nelerdir?

İşte Carter denen «meçhul a- Bunları başka bir yazıda ele

SEÇIMLER BU DÜZENI KURTARABILIR MI?



İşte! parababalarının kan ve zulüm düzeni

DÜNYA'DA DURUM

cudur. Artık Amerika'nın yeni Başkanı Demokrat Carter.dır. Bu olayı

ve Amerikan dış politikasındaki gelişmeleri incelemeye Carter'ın başkanlığı devraldığı andaki konuşmasından başlayarak yapalım. Carter

meye çalışmayacağız. Biz Amerika'lılar ülkemiz tarihinde bir bölümü

tamamlayıp yeni bir bölüm üzerinde çalışmaya başlarken Dünya so-

runları hakkında daha olgun bir perspektife sahip olduğumuza ina-

nıyorum. Bu bizim yalnız başımıza dünya sorunları için tüm çözüm-

bölümü kapatıp yeni bir bölümü açtığını ve bu yeni bölümde dünya

Amerika'nın, «Dünya sorunları için tüm çözümlere sahip» olduğu

dönem artık tamamlanmıştır. Bir yandan Emperyalistler kendi icle-

rinde birbirlerinin aleyhine gelişerek yeni dengeler kurma durumun-

dayken, öte yandan tüm Emperyalistlerin karşısına büyük bir güç

sosyalist sistem her geçen gün dikilmektedir. Bunun tabii sonuçları

ise, Dünya sorunlarının çözümünde yeni güçlerin söz sahibi olmasıdır.

yanına AET ve Japonya sıralanmaktadır.

hiyetini belli etmektedir.

ki durumuna bakmalıyız.

da işleniyor.»

dendir.

Amerika dönüşü bu şiarı ortaya attı.

Artık Amerikan imparatorluğu dünyada tek başına anılmıyor, hemen

Genelde durum bu iken son gelişmeleri daha yakından inceleye-

Carter başkan olur olmaz dünyaya dört koldan elçiler gönderdi.

Birinci elçi diğer emperyalistleri gezen Mondale'dir. Mondale çok

«Bü gezi batı dünyasındaki önemli ekonomik buhranı göstermek-

tedir.» deniyor. Hiç şüphesiz Mondale'nin gezisinin en basit amacı

BATIDA VE JAPONYADA DURUM

kısa bir zamanda Avrupa ve Japonya'yı dolaştı. Bu gezi için yoruma

empjeryalistler arasında yeni bir koordinasyon sağlamak olmalıdır.

Çünkü gezinin hemen ardından Batılı Emperyalistler üç mayısta,

İngiltere'de toplanacaklarını açıkladılar. Ve yine en son olarak Ame-

rika'yı ziyaret eden İngiliz Başbakanı Callahan Amerika dönüsünde

«Batılıları ekonomik ve malî alanda güvence sağlayabilmek için as-

keri alanda NATO'nun yaptığına benzer bir görev yapacak bir ekono-

mik ve malî pakt kurması gerektiğini» açıklamıştır. Üç mayıs top-

lantısından önce böyle bir açıklama, yapılacak olan toplantının ma-

veya en azından olumsuz gelişmeler artmaktaki İngiliz Başbakanı

daki sallantıları karşılamak için ekonomisine hızlı bir tempo verme-

sini» söylemiştir. Fakat Federal Almanya bunu «Enflasyona yol aça-

kilerine de değinirsek emperyalist bloktaki denge değişiklikleri daha

«Eğer AET'nin Japonya karşısındaki ekonomik ticari dengesiz-

Bu şikâyetlerin kökünü kavramak için Japonya'nın Avrupa'da-

Japonya Avrupa pazarına otomobil ile ilk defa 1960'larda girmiş-

bilir» gerekçesiyle kapasitede görünmüyor. Ayrıca AET-Japonya iliş-

liği bu şekilde sürmeye devam ederse bugüne kadar çeşitli saldırı-

tir. Bugün «İngiliz otomobil pazarının % 10 u Avrupa saat, fotoğraf

araçları ve televizyon pazarının % 30 u, elektronik araç pazarının

% 60 i ve Fransız motosiklet pazarının % 76 sı Japonya'nın eline

geçmiştir. Ayrıca tüm dünya gemi siparişinin % 80'i Japon dokların-

Japon Başbakanına göre «ABD'den sonra dünyada ikinci ekono-

İşte Mondale'nin talihsizliği kapitalizmin bu eşitsiz gelişme ka-

Batıdaki buhranın en son belirtileri ise İtalya'da gösteriler ve

nununun doğurduğu kaçınılmaz çelişkilere karşı çaba göstermesin-

Fransız belediye seçimlerinde Sol Birliğinin başarısıdır. Sosyalist,

Komünist Partiler ittifakı % 53 bir oyla büyük bir sıçrama yapmış-

acıkça ortaya çıkacaktır. Bir AET yetkilisi şöyle konuşuyor:

lara direnmeye çalışan Avrupa sonunda isyan edecektir.»

mi» olan Japonya'ya karşı AET'nin telaşı boşuna değil.

Fakat elbette geçici çözümler de bulunacaktır.

Batılılar ekonomik ve malî alanda güvence altında değiller ki

Zaten Mondale'de gezisi sırasında Federal Almanya'ya «Avrupa-

Sovyetler Birliğinin bir değerlendirmesiyle başlıyalım.

lere sahip olmadığımız gerçeğini idrak eden bir perspektiftir.»

«Başkalarına egemen olmaya yada arzularımızı zorla kabul ettir-

Amerika, Başkanının ağzından Amerika'lıların ülke tarihinde bir

ida tum çozumlere sahip olmadıklarını açıklıyor. Demek

Dünya değerlendirmesine Emperyalist cepheden başladığımızda en önemli olay süphesiz Amerika'daki Başkanlık seçimlerinin sonu-

lardır. Her yıl milyarlarca dolar dış hem sermayelerini arttırmadan e ticaret açığı vererek, yardım-kredi demiyorlar. İşsizlik, bu hayasız

MC İktidarı Türk parasının de- Türkiye'yi senelerce faizlerini ğerini Amerikan doları karşısında, ödeyemiyeceği borçlar içine atmış % 26,3 düşürerek enternasyonal fi- lardır. Bankalar ve şirketler hem nans-kapitale hizmetlerini sunmuş- kârlarının azlığından yakınıyorlar adı altında milyarları iç ederek, lan ve vurgun yüzünden çığ gibi

meğini % 50 pahalılandırarak ona Milliyetçi Cephe İktidarını iyicene cehennem hayatı yaşatmışlardır.

zam» düzeninde, rüşvet, hırsızlık yolsuzluk başını almış gidiyor. MC iktidarı bu kokuşmuş her yanı çatırdıyan düzeni yaşatmak için zulümden başka «biçare» ye başvurmuyor. Zulüm ise hergün onun ölümünü yaklaştırıyor. En basit demokratik hakkını kullanmak isteyen işçi, öğretmen, öğrenci, vatandaş topluluklarına en kanlı yıldırım saldırıları düzenliyor. İki yılda onbinlerce genci okullarından, yurtlarından sokaklara attılar. Sonra da yüzlercesini komando it sürülerine öldürttüler. Kitap sergisi açarak ekmek parasını kazanan 17 yaşındaki genci, benzin dökerek yaktılar. Sokakta ilerici gazete okuyan vatandaşlar komalık hale ge-

Bu sömürü ve zulüm düzenine maz ölümünden kurtaramıyacakkarşı, işçi öğrenci, öğretmen bütün tır.

yıprattı. Milliyetçi Cephe İktidarı Parababalarının «kanun, ni- başına gelecekleri önceden görerek secimlerin öne alınmasına boyun ğinek zorunda kaldı. Çünkü, halk ri k mücadeleye daha geniş bir sede katılmaya ve devrimci harelere başvurmaya başladı. Bir cin öldürülmesi üzerine patlak en Uşak ve Malatya olayları, un elle tutulur en yeni örnekdir. Cephe İktidarının Uşak hala en vahsi bir sekilde saldırmabinlerce mermi yakarak halkın irülmesi, kanının akıtılması, ikin devrimci hareketinin cezadırılmasıdır. İktidarın gözünde sak halkının devrimci protestosu «komünist ayaklanması»dır, al ayaklanması» dır, «cezası ö-

Ama biz, şuna kesinlikle inanıyoruz ki, finans-kapital düzeni SEÇİM yapmakla, yakasını kaçınıl-



Halka silah çeken eller...

Cezaevi mi? Hitler'in Nazi Kampi mi?

Harpte esir düşenlere karsı «savaş tutsağı» muamelesi yapılır. Savaş gibi, insanların birbirlerini öldürmek için yarıştığı bir olay da bile, insanlar bir insancıl kural koy muşlardır. Esir, düşman askeri de olsa insandır, işkence yapılmaz, öldürülmez. Böyle bir kuralın tarihte Hitler ve benzerleri gibi sapık caniler tarafından çiğnendiği de görülmüştür.

Cezaevlerindeki tutuklu ve mahkumlarda esirlerden pek farklı durumda değildirler. Tel örgüler, demir parmaklıklar ve beton duvarlar arkasında çürümeye terk edilnin zindanlarında mahkum ve tutukluları aç susuz günlerce bırakmak, falaka ve benzeri çeşitli işkence metodları ile onlara zulüm sanlık» budur. İşte, Buca Cezaevindeki 700 tu-

tuklu ve hükümlü kendilerine karşı uygulanan bu «insanlık» dışı davranışları protesto etmişlerdir. Onların bu protesto hareketi «isyan» diye damgalanarak itfaiye ekipleri, polis ve jandarma birlikleri tarafından gaz bombası, sis bombası ve yüzlerce kurşun sıkılarak bastırılmıştır. En az iki mahkumun öldüğü ve pek çoğunun yaralandığı olaylar hakkında «yetkililer» den çıt çıkmıyor ve gazetecilerin fotoğraf çekmelerine izin verilmiyor. Anla ki ne kadar kan dökülüp ne büyük cinayetler işlenmiş. Bir harp esiri durumunda olan mahkum ve tutuklulara önce işkence yapmak,

sonra da bu zavallı insanları katletmeye kalkmak hangi insanlığa sı-

Bugün herkes karşı-devrim cep. REKET ETMEYE ÇAĞIRIR. hesi karşısında, «devrimci güçlerin böylesine hayati bir konuda somut bir adım atılabilmiş değil. Sözden işe geçmek zomanı çoktan geldi ve geçiyor. Bu «birliği», «ittifakı» sürekli ve örgütlü kılmak için bütün güçlerimizle seferber olmalıyız.

Bu doğrultuda tartısılmak, elestirilmek ve pekiştirmek önerisi ile VATAN PARTİSİ'nin KONGRE KA-RARI olan İTTİFAKLAR KARARINI aynen yayınlıyoruz. Parolamız: Devrimci güçler Cephesini oluşturmak üzere Devrimciler; GÖREV BAŞINA.

I — KONGREMİZ : Sosyalist ortamımızdaki diğer sosyalist partileri (varoluş sebepleri, sınıf ve zümre eğilimleri ne olursa olsun)

nunda mümkün olabileceği kanı- ÇALIŞMALARINA BASLAMALA-

ACIKLAMA

Sosyalist haftalık gazetedir. Şimdilik belli bir süre on beş günde bir ya

Sosyalist Dr. H. Kıvılcımlı'nın yönetiminde 1967'de 7, 1970-1971'de 19 sa-

ı çıkarılabilmiştir. Dr. H. Kıvılcımlı'nın ölümünden sonra, onu yaşarken

arkadan vuran «yeni tip» b<mark>ezir</mark>gan ve külah kapıcı alel acele dört sayı Sos

yalist çıkararak Kıvılcımlı'nın devam ettiricisi olduğunu iddia etmiştir

Böylece Sosyalist Gazetesinin 30. sayısı çıkmış oldu. Biz geçmişi yok sayma-

yı devrimcilik anlamadığımızdan, geçmişi eleştirerek ve olayca yaşıyarak

Dönek «yeni tip,» Dr. H. Kıvılcımlı bezirganlarının Sosyalist Gazetesi

Bu çaba içinde olan bütün Proletarya Sosyalistlerin Gazeteyi yaşatma-

VATAN PARTİSİ SEÇİMLERE İLİŞKİN GÖRÜSLERİNİ ACIKLADI.

SECIMLER VE SOSYALIST TAVIR

Bir seçim dönemi daha geldi. Ancak 1973 seçimlerinde halkın

önüne çıkacak sosyalist bir parti yoktu, bugün ise beş sosyalist parti

var ve bunlardan bazıları seçim örgütlenmelerini tamamlamış durum-

dalar. Vatan Partisi olarak örgütlenmemizin içinde bulunduğu zayıf

aşamada seçimlere katılacak durumumuz yok, ancak bu durum se-

cimlerde aktif rol oynamamıza kesinlikle engel değildir ve olmama

lıdır. Vatan Partisi, seçimlerde proleter devrimci davanın kazançlı

liğe karşı çıkacak güçlerin ise dağınık olduğu devrimci bir cephenin

oluşturulamadığı başka bir deyişle, bezirgan partilerin halkı demogo-

jileriyle uyuttuğu, sosyal demokrasiye halkın kurtuluş «umudu» gibi

baktığı ve en önemlisi sosyalist güclerin alternatif olamadığı bir

bağlayıp oturmayacaklardır. Bu sartlarda, isci hareketlerinin lehine

düşünüp davranmak zorundadırlar. Bu davranış tek tek yapıldığı öl-

cüde zayıf ve etkisiz olacaktır. Hatta sosyalistleri «sol» maceracılığa

sürükleyebilecektir. Bir ittifak içinde yapıldığı oranda ise hatırı sa-

yılır bir güç teşekkül edecektir ve mücadele etken bir biçime kavu-

partilerin demagojilerine karşı uyarıp bu demogogların peçelerini bir

bir açmalı, ve «umut» CHP'yi hem deşifre edip hem de CHP'nin

MC'yi yenmesine yardımcı olmalıdır. Daha doğrusu CHP'yi MC parti-

lerini yenmeye zorlamalıdır. Çünkü CHP kendi zaferinden korkmak-

tadır! Bu şu anlama gelir: işçi sınıfının çoğunluğu CHP'yi denemek

istemektedir. Bizler işçi sınıfının CHP'yi denemesine, CHP'nin hiç bir

kesin ve kacınılmaz olduğunu kendi deneyleriyle anlamalarına yar-

İşte o zaman dile tad değecek ve «umut»un ne olup olmadığı pratikte

her sartı ve biciminde gecerli ve sürekli olacak olan bu ittifak, de-

TIP'in bundan bir süre önce denediği ve başarısız olduğu durumu ya-

ratacaktır. CHP ile girilecek böyle bir işbirliği sonucu Finans-Kapital

tahakkümüne karşı gericiler koalisyonuna karşı (ki özel biçimlen-

mesi MC iktidarıdır) birlikte yürürüz. Parlamentodaki milletvekille-

rini alınan oylara orantılı bir biçimde paylaşırız. Sosyalist adayları-

mızın kazanabileceği bölgelerde sosyalistlere, diğer bölgelerde CHP

adayülarına oy verilmesini isteriz. Burada dikkat edilecek husus, tam

bir propaganda ajitasyon, ve siyasi eylem özgürlüğünü muhafaza

edebilmemizdir. Bu sonuncu şart yerine getirilmeden blokta kurula-

sansları olacağı anı yakına getirmeliyiz.»

Böyle bir güç seçimlerde aktif rol almalıdır, halkı bütün gerici

Sosyalistler bu olumsuzluklar karşısında elbette ellerini kollarını

Seçimlere hangi ortamda gidiliyor? Gericiliğin azıttığı ve gerici-

çıkması doğrultusunda, bütün gücüyle aktif davranaçaktır.

nin tarihini lekelemelerine rağmen, Sosyalist Gazetesi eski devrimci muh-

inkar etmeyi prensip saydığımız için Sosyalist'e sayı 31. diyeceğiz.

tevasına kavuşturulacak ve yaşatılacaktır.

RINI ÖNERİR. KONGREMIZ, DİĞER SOSYA- Kongremiz; Sosyalist partilerin MESİNİ ÖNLEMEK VEYA CEPHE- LİST PARTİLERİ, ORTAK DÜŞ- hem birbirleri ile yarısabilecekleri-DEN GİTMESİNE SEBEP OLMAK: MAN'A KARŞI ORTAK HAREKET ne, hem de Finans-Kapital cephesi-EMPERYALİZME HİZMET, HALK İÇİNDE BULUNMAYA, ORTAK ne karşı daha koordineli, daha et-DÜŞMAN'A KARŞI PARALEL HA- kin mücadele verebileceklerine ina-

KONGREMIZ, SOSYALIST PAR II — KONGREMIZ: «FİNANSbirliğinden», «güçbirliğinden», «ey- TİLER ARASI KOORDİNASYONU KAPİTAL'İN SALDIRI CEPHESİ» lem birliğinden» söz ediyor. Ancak SAĞLAYACAK «ORTAK KURMAY KARŞISINDA «OLABİLDİĞİNCE

(Devamı Sayfa 2 de)

TÜRKİYE'DE DURUM

Türkiye değerlendirmesine ekonomideki durumla başlamakta yarar var. Kısaca: Ekonominin temeli üretim olduğuna göre üretimde ne alemdeyiz? Bunu tesbit etmek gerekli. Ardından Osmanlı İmparatorluğunu, Menderesi batıran borçlar konusuna değinip politik durumdaki gelişmeler değerlendirilmelidir. Bunu da Karşı Devrim ve Devrim Cephesi açılarından yapmalıyız.

İstatistik rakamların büyüklüğüne baktığımızda burjuva ekono-

KISACA : ÜCRETİM VE BORÇLAR

Milli gelirde temel: Üretim sektörlerindedir. Çünkü değer yaratırlar. Bunlar sanayi ile tarım olarak ayrıldığında geriye milli gelirin değer yaratmayan kısmı; ulaştırma, hizmetler, bankalar, ticaret vb kalacaktır.

Milli gelir içinde tarım ve sanayii üretiminin payı yıllara göre şöyle değişmektedir: 1948-de Millî gelirin

% 59'i i sanayi ve tarım üretimidir. 1953-de bu oran % 58.4 dür. 1958-de % 58,2 % 53,9 1968-de % 49,5 1973-de % 47,9 1976-da % 46,7 dir. (D.İ.E.) Görüldüğü gibi sanayii ve tarım üretiminin milli gelirdeki top-

NE YAPSIN GENÇLIK?

Gezegenimizdeki insan nüfusunun, yarısından çoğunu 25 yaşından küçükler oluşturmaktadır. İleri ülkelerde doğum oranı: geri ülkelerden daha alçak ve ortalama kişi ömrü de: daha yüksek olduğuna göre, pek çok geri ülkede 25 yaşından küçükler, nüfusun % 60'ını, hatta % 70'ini bulur.

Durum Türkiye içinde pek farklı değil. Geri bir halkız Son yıllarda nüfusumuzun yılda-yaklaşık olarak bir milyon arttığı kabul edilirse: bugün 41 milyonuz. 1950'de 20 milyondan biraz çok idik. Bu hesapça, nüfusumuzun yarışından fazlasını 25 yaşından küçük insanlar oluşturuyor.

«Delikanlılık çağı» denebilecek, 15-25 yaşları arasında, yuvarlak hesap 7 milyon kişi var. Egemen sınıfların son derece küçük bir azınlık olmaları nedeniyle, sayıca gözönüne alınmamaları, büyük bir yanılgıya yol açmaz. Bu nedenle, bugün, «Gençlik örgütlenmesi» denince: en azından 7 milyon işçi, köylü ve Aydın gencin örgütlenmesi söz konusudur.

Aydın gençliğin örgütlenme olanakları elinden alınmıştır. En basit, akademik düzeydeki öğrenci dernekleri bile feshedilmis, bunların yerine, tam 12 mart faşizmi'nin azgın günlerinde, okullara yerleştirilmiş gizli polis ajanlarına sarı dernekler kurdurtulmuş, böylece fiilen, aydın gençliğin akademik düzeyde örgütlenmesi engellenmiştir.

Bununla da yetinilmemiştir. Gençlerin başka derneklerde de örgütlenebileceği düşünülerek, diğer dernekler gibi gençlik derneklerine de politikayla ilgilenme yasaklanmıştır. Bütün bunlar, parababalarının, gençliği köleye çevirme, hayvanlaştırma çabasından başka bir şey değildir. Çünkü, insan: «politik bir hayvandır» Finans Kapital, aydın gençliğin bu en doğal insanlık ve vatandaşlık hakkını, politikayla ilgilenme hakkını gaspederek; gençliği insanlıktan çıkarmanın, köpek gibi ulutmanın, binbir türlü, gizli kanlı girişimleri içinde olduğunu itiraf etmektedir.

Finans-Kapitalin, bu ve benzeri siyasi, hukuki, idari, askeri vs. gizli-açık kanlı-kansız girişimlerine rağmen, gençlik; köleleşmeyi, köpekleşmeyi kabul etmiyor. İşçi sınıfının, halkın yanında saf tutuyor. Şu veya bu şekilde örgütlenme girişimlerinde bulunuyor.

Gençliğin bu yiğit direnişi karşısında, çılgına dönen Finans -Kapital hergün bir köşe başında bir genci ajanlarına vurdurarak, kanlı tahakkümünü sürdürmeye çalışıyor. Genç ve emekçi kanı içerek keyifleniyor, sarhoş oluyor.

Bu kanlı tahakkümünü sürdürmeyi, gençliği, kaz adımlarla işçi sınıfı üzerine yürütmeyi başaramayacak. Çünkü, proleterya, devrimci gençliği yalnız bırakmayacaktır. Çünkü, cinayet ve işkence yapabileceği en son şeydir. Ve «ölümden öte yol» yoktur.

Parababalarının, emperyalistlerin düşmanlığı, yalnız, yaşayan gençlere de değil. Bizzat, kahpece öldürdüğü gençlerin soğumuş bedenlerine de yönelik. Vurup öldürttüğü gençlerin cansız bedenlerinden bile korkuyor.

Genç şehitlere bir cenaze töreni bile yasak. Ölen gençlerin cesetleri, polisçe, bağrıyanık analardan-babalardan bile kacırılıyor. Ve oilinmez hangi köşede, iz bile bırakmadan alel-usul gömülüyor. Katiller, yalnızca, cansız bedenlerden değil, ölenlerin ruhlarda kalan anılarından bile korkuyor.

Sehitlerin resimlerini bulunduranlar tutuklanıyor. Ve eğer, bilinmez hangi köşede, mezar diye bir tümsek kalmışsa; o mezara çiçek götürenler işkenceli sorgulardan geçiyor.

Bunlar, Finans- Kapitalin yaptıkları... Ya «sosyal-demokratlar?

Sanki, gençlik, böylesine bir «hayasıcza akın» karşısında değilmiş gibi: «sağ-sol çatışmasından» söz ediyorlar. Örgütsüz gençliği örgütleme gayreti göstermeden, faşistlerin, polislerin kurşun kusan namlularının karsısına, «tığ-ü teber sah'ı merdan» günahlarını affettirecek kurbanlık koyun gibi sürüyorlar.

Ne yapsın genç?

Kendi sorunlarının, emekçi halkın sorunlarından ayrılmadığını görüyor. İşçi sınıfının en devrimci güç olduğuna inanıyor. Kendi savaşını, işçi ve köylülerin savaşıyla birleştirilmedikçe başarı kazanamayacağını, ezileceğini seziyor. Bunun için işçi sınıfı ve yoksul köylülükle bağlar kurmanın yollarını arıyor.

Köye gidiyor. Tefeci, ağa ipotekle, faizle kendine gebe kalmış yoksul köylüyü gence karşı kışkırtıyor, gencin saçı-başı kesiliyor. Bunu başaramazsa, jandarmaya «anarşistler geldi» diye ihbar edip. gence karakolda falaka dayağı çektiriyor.

Genç, grevci işçilerle bağ kurmak için fabrikaya gidiyor. Sendikacı baylar, gençlerin bu ilgisinden rahatsız oluyor. Gençlerin işçilerle konuşmasını önlüyor, işçilere, «provokatörlerle, anarşistlerle konuşmayın» diyor. Genci işçiden, işçiyi gençten tecrit edip soğu-

Ne köye, ne fabrikaya giremeyen genç, üniversiteye gelir, kapıdaki polislerce üstündeki tırnak makası bile alınır, içeri girince de

Ne yapsın genç? Böylesine yalnız ve çıplak döğüşen gençliğimiz ne yapsın?

Köle gibi başeğmenin, köpek gibi ulumanın, silahlı saldırganlar karşısında sırtından kurşun yemenin şerefsizliğine katlanmaktansa kendini korumanın yollarını arıyor. Bunu yapınca «sosyalist» baylarımız «gosist» diye lanetliyor.

Lanet gençliğe yol gösterir mi? Lanetleyenler; lanetlenenlerin uğrayacağı lanetlerden kendilerini kurtarabilirler mi?

Ne yapsın genç?

O, düsmanın Finans-Kapitalin kanına susadığı, dostlarının gereken koruma ve yardımı göstermediği bir «günah tekesi»dir. Ve böyle giderse eğer gençliğe, tıpkı köşeye sıkıştırılmış, can derdine düsmüs bir kedi gibi saldırmaktan başka yol kalır mı?

İşte, bütün bu ve benzeri durumlar nedeniyle konumuz: gençlik ama özellikle aydın gençlik, üniversite gençliğidir.

Ve devrimci gençlik, DGM yasasına yiğitçe direnen işçi sınıfının yanında sözle değil işle yer alarak, elinde kalan son bir-iki fakültede boykot yaparak işçi kardeşlerini yalnız bırakmadı.

Proleterya da gençliği yalnız bırakmayacaktır. Kötü gün dostu gençliğe, elinden gelen yardımı esirgemeyecek, faşistlere karşı savaşında, örgütlenme çabalarında destek olacaktır.

GELECEK YAZIMIZ: GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ

SITE YURDUNA BASKIN

Faşistlerin İstanbul'daki Ka- emri verilmiş ve «ateş açıldığı tak Yurdundan, Site Öğrenci Yurduna tir. otomatik silahlarla ateş açılmış-

Bu ilk değildir, ve Site, Devrim cilerin barındığı bir Yurt olduğu sürece de son olmıyacaktır. MC iktidarının çoktan başlattığı Site Yurdu Harekatında yeni bir noktaya gelindi.

Otomatik silahlarla taranan Yurt, Site Olmasına rağmen «güvenlik kuvvetlerinin büyük bir bölümü Site Öğrenci Yurdunu sarmış»tır. Ve «çelik yelekli», «panzerli» polisler yurda girmeleri

F. ENGELS/Hayatı ve Mücadelesi

REVJZYONIZME/OPORTÜNIZME ve

PARİS KOMÜNÜ ÜZERİNE

DOGMATIZME KARSI

NEREDEN BAŞLAMALI

BİR YOLDAŞA MEKTUP

DEVRIMCI MACERACILIK

Dizdariye Medresesi Sokak 8/8

E. A. Stephanova

· V. I. Lenin

. V. I. Lenin

V. I. Lenin

rargahlarından Sivas Komando dirde karşılık verilmesi» istenmiş

Ne o? Nereye giriliyor? «Düşmandan» bir mevzi daha mı ele ge çirilecek? Kafasındaki devrimci ül küsünden başka bir şeyi olmayan Devrimci Genclere «panzer», «celik yelek», otomatik silah» ve «ateş emri».

Demek MC iktidarı çok korkuyor. Devrimci düşünce yığınları sarmıştır. Bu muazzam birikim Pa ra Babalarını paniğe uğratmıştır. Topu topu 200 genç: Bu ne telaş Para Babaları:

ODAK YAYINLARI

15 TL. 12.5 TL

Çemberlitaş/İSTANBUL

10 TL.

DÜSÜNCE ve DAVRANIS GAZETESİ

Sahibi: Yaşar YUVA Sorumlu Müdür: Emin ZÜLFİKAR Adres: Nuruosmaniye Garanti İş Hanı No. 36-2/7 Cağ/İST. Son baskı tarihi: 4 Nisan 1977 Pazartesi Dizgi, tertip: ÖZDEM Kardeşler Matbaası Baskı: BAHAR Matbaası

mişlerdir. Sömürü ve zulüm düzeetmek, öldürmek; cezaevlerinde «in-

«BİR KİŞİ DEYİP GEÇMEYE- sındadır. LİM. BİR KİSİNİN CEPHEYE GEL-DAVASINA İHANETTİR.»

ITTIFAKLAR SORUNU

bir olay olarak kabul eder. Bu gerçekten hareketle, ortak düşmana karşı ortak hareket için sosyalist partilerin kendi prensiplerinden (Program ve tüzüklerinden (Program ve tüzüklerinden) den taviz vermelerini veya vazgeçmelerini istemez. Tek Parti içinde «Derleniş» çağrılarını ise bir ütopihayal olarak görür. Onlarla Dev- MERKEZLERİ» KURULMASINI VE rimci bir program (Vatan Partisi BU «MERKEZLERDE KOLLEKTIF Programı) ve Proletarya Partisinin KARARLARIN OYBİRLİĞİ İLE» Aörgüt prensipleri (Vatan Partisinin LINMASINI, SOSYALİST PARTİLEörgüt prensipleri) üzerinde birleş- RİN ORTAK HAREKET PROGRAM menin, derlenmenin, ancak, belli LARI YAPMAK ÜZERE HEMEN bir yol arkadaşlığı ve mücadele so- BİR ARAYA GELMELERİNİ VE

(Devamı Sayfa 2 de)

mistlerine göre «gelişme» vardır.

lam payı yıldan yıla sürekli azalmaktadır. Bu diğer bölümün, hizmetler diye anılan bölümün arttığını gösterir. Milli gelirin hizmetler bölümü 1948 de % 40,9 iken 1976 da bu oran % 53,3 e çıkmıştır. Demek ki ekonomide spekülatif gelirler artmıştır, ticaret gibi. Gene devlet biraz daha pahahlaşmış, devlet hizmetleri artmıştır. Bu gelişme ekonominin nasıl spekülatif; üretime değil de para oyununa ve bürokrasiye dayandırıldığının göstergesidir.

Ayrıca borçlanmamız açısından ekonomik duruma baktığımızda: Sanayicilerin «borçlanma iyidir, borç ile hangi devlet batmış ki» demagojilerine değinmek gerekecektir. Borç rakamlarının tek başına büyüklüğü elbette bir anlam ifade etmez. Ama, üretim değerlerimizle, yani değer yaratmamızla karşılaştırıldığında bir gerçekliği gösterir. Eğer borç, değer yaratmada kullanılıyorsa elbette ekonomi için devindirici olabilir. Bunun için borçlanma miktarı ile üretim değerlerindeki artışı karşılaştırılmalıyız, Kalkınma Planları, azami dış borç miktarını «yıllık ulusal ürünün % 5 i» olarak sınırlandırmıstır. Demek üretim değerlerinin % 5'i kadar miktardaki bir borçlanma ekonomi için uzmanlarca uygun görülmektedir.

Bu konuda bir iki rakam verelim. Bu oran yani dis borçların yıllık üretim değerine oranı: 1961 de % 10 dur. 1968 de % 33,2, 1970 de % 56,5, 1976 da ise tahminlere göre % 47 dir.

İki şey açıkça görülüyor, birincisi, burjuvazi dış borçlanma için kendi koyduğu sınırları yaklaşık olarak 10 kat zorlamıştır. İkincisi, borç miktarlarının üretim değerine oranı hızla artmaktadır. Bu da borçların değer yaratmayıp spekülatif harcamalara daha çok yöneldiğini açıklar. Demek ki bu gidişle, bu borçlanma temposuyla Türkiye ekonomisi batabilir. Şu anda toplam 125 milyar Türk lirası borçluyuz. Oysa 1970 de toplam dış borç 36 milyardır. 6 yılda % 350 artış. Borçlanmamızı birden 7,5 milyar lira arttıran son devalüasyona da değinmek gerekeçek. 1920 den beri paranın değeri toplam % 1950 kat düşürülmüş ve yıllık ortalamaya % 34,1 değer kaybı isabet etmektedir.

DÇM'lerin son olarak faizlerinin yükseltilmesi ve kaynağının sorulmaması gibi yeni ağır şartlar üzerine Osmanlı Bankası yetkilisi sunları sövlüvor:

«Türkiye son iki yıldır yoğun bir dış borçlanmayla sorunlarını çözmeye değil perdelemeye çalışmıştır. Türkiye'nin ödeme olanaklarına göre aşırı bir dış borçlanma yapısal hiç bir sorunu çözmemiş bilakis sorunları ağırlaştırarak gelecek yıllara aktarmıştır.»

«Yakın bir gelecekte resmen bir morotoryum ilanını beklememek gerekir. Ancak 1958 Paris anlaşmasında olduğu gibi üstü kapalı, telafuz edilmemiş bir morotoryum olabilir.»

Demek Türkiye ekonomisi önümüzdeki günlerde resmen değilse bile üstü kapalı olarak öldüğünü ilan edebilir. Bu aspirin tedavili ekonomik gidişin politikadaki son yansıması ise erken seçim söylentilerinin yoğunlaşması olmuştur.

ERKEN SEÇİME NİYE GELDİK?

Seçimin erken veya vaktınde oluşu bir kenara, ekonominin şimdiki batak durumu seçim sonrası hükümetinin adeta alın yazısı olacaktur.

Seçim konusundaki değerlendirmelerle sermaye cephesinin analizini yapalım.

Önce «Hür Teşebbüs Konseyi» kuruldu. Konsey demogoglarına göre bu örgüt 30 milyon insanı temsil etmektedir.

Finans-Kapitalin bu yeni politik manevrasına karşı iki tepki önemlidir. Birisi sanayicilerden gelmektedir. Eskişehir Sanayi Odası Başkanı «Alınan kararlar bizi bağlamaz. Hür teşebbüsün yalnız ismi vardır» diyerek Türkiye'deki tekelci yapıyı ve onun bu teşebbüsünü açığa vuruyor. İkinci tepki ise esnaflardandır. Doğal olarak kendilerini Finans-Kapitalistlerin yanına yakıştıramamışlardır.

Konsey kuruluşunu şöyle değerlendirebiliriz: Pratik olarak böyle bir örgüt 1) sağ partiler, 2) sermayedarları birbirleri ile koordineli davranmalarını amaç edinmiştir. Genel planda ise böyle bir örgütlenmenin anlamı: 1) En genel anlamda solun birlik-dayanışma çabalarına karşı bir tavır, karşı bir örgütlenmedir. Bu karşı örgütlenme aynı zamanda halk muhalefetinin yükseldiğinin de bir delilidir ve sonucudur. 2) Sermaye yalnızlığını şu kritik momentte örtmek için yanına esnafları ve çifçileri almaya çalışıyor. Onları kendi arabasına bağlamak, kendi türküsünü söyletmek istiyor. Bu da şunu gösterir; Demek ki bu esnafçıklar artık AP Getosundan kopuyorlar.

Sonuç olarak devrimciler tam karşı taktiği benimsemeli, ve bu anlamda Köy-Koop'un «Haik Konseyi» çağrısı ciddiye alınmalı, titizlikle incelenmeli, cevaplandırılmalıdır.

«Hür Teşebbüs Konseyinin» ardından Finans-Kapitalistler hep bir ağızdan erken seçim şarkısını tutturdular.

Erken seçimi başka kimler istemektedir:

«Dünya Bankası seçime kadar Türkiye'ye hiç bir kredi vermeyeceğini bildirdi».

«Clifford Kıbrıs meselesi 1977 sonuna kadar çözümlenecek» dedi. Bunlar erken seçim isteklerinden bağımsız olaylar değildirler. Ekonomi açısından erken seçim gerekli hale gelmiştir. Çünkü,

artık MC'nin geçici ekonomik tedbirleri tükenmek üzeredir veya ge-

cici tedbirler hergün ekonomiye daha pahaliya oturmaktadır. Politik açıdan erken seçim gerekli hale gelmiştir. Çünkü; AP ve CHP'nin siyasi polemikleri artık kısır bir cembere girmistir. AP. CHP'yi komunizm koruyucusu gösterebilmek için bütün taktikleri denemiştir. Fakat bunlar denge değiştirici sonuçlar vermemişlerdir. Tersine zamlı, kanlı mizansenler sonunda: AP ve CHP yıpranmıştır. Artık seçim öncesi yapılabilecek manevralar tamamlanmış görülüyor.

Öyleyse erken seçim konusunda karar alınmasını engelleyen sebepler ne olabilir? Ve partimizin erken seçim ihtimaline karşı tavrı ne olmalıdır?

Zaten fiilen de gerek televizyonda gerek mitinglerde bu havaya gi-

Başta açıkça, erken seçime MSP karşı tavır almıştır. Çünkü iktidar olanakları ile daha bir süre propaganda imkânını kullanmak istemektedir. Ayrıca MSP sunu bilmektedir; MC koalisyonu sürdükce günlük siyasi kısır polemikler AP ve CHP'yi yıpratacaktır ve MSP genellikle bu polemiklerin dışında kalabilmekte ve «yatırımcı» propagandasını sürdürebilmektedir. MSP, MC sürdükçe günlük çekişmelerin en fazla AP ve CHP'ni yıpratacağını hesap etmektedir. Ve kendince bu Maksimum yıpranma süresini değerlendirmek istemektedir.

AP erken seçime giderse bu hükümetle gitmek istemektedir. Yani Hükümet olarak seçimlere gitmek istemektedir. Oysa AP erken secim derse MSP koalisyonu bozabilir. O zamanda erken seçim ol. sa bile AP hükümet olmadan seçime gitmek zorunda kalacaktır ki, bu da AP için büyük bir kayıptır. Devlet olanakları yitirilmiş olacaktır. AP böyle bir ihtimali bildiğinden açıkça erken seçime talip olamıyor. Ama Maliye Bakanlığının kararnamesi tipinde kuşatmalarla hem MSP'yi kündeye getirmek, hem de seçime zorlamak yolunu secmis durumda. MSP de Dünya Bankası Başkanı ve İslam Bankası Başkanını çağırıp tükenen kredi olanaklarını bir müddet daha zorlamak yolunu deniyor. Fakat iki girişim de şimdilik olumsuz sonuçlan-

CHP ise erken seçim itirafını AP'ye yaptırmak taktiğini izlemektedir. Böylece iki avantaj sağlayacaktır. Birincisi koalisyonun iflasıny AP ye ilan ettiemis olivaktor. Ikincisi koalisyonun bozulma ihtimali olabilir. Böylece CHP seçime daha avantajlı şartlarda girmiş ola-

Bu düğüm nasıl çözülecektir? MSP çözülerek, başka bir yol gö-

rünmüyor. Önümüzdeki günler bu çabaların yoğunlaşacağı günler

Ote yandan Demirel bir ara DGM'lerin yeniden çıkacağından bahsetti. Fakat bu girişim içinde bulunduğumuz momentte Demirel'in boynunu kırabilir. Cünkü bu girişimin iki anlamı vardır. İlki secimleri baskı altına alabilmek, olmazsa ikincisi seçimleri hepten provoke edebilmektir. Demirel'in açıklaması bu özlemlerinin bir dışa vuruşudur. Aynı zamanda Ege Denizi gerginliği de yaratabilir. Seçime yönelik bu manevralar önümüzdeki günlerde muhakkak ki sıklaşacaktır.

Genel olarak şu söylenebilir: Sermaye erken seçim istediğine göre artık bu hükümet ile edememektedir. Bu hükümet görev süresini tamamlamıştır. Gene sermaye erken seçim istediğine göre, daha doğrusu seçim istediğine göre halkımızın tepesine şu momentte açık faşizm'de oturtamamaktadır. Fakat Demirel'in arada ağzından kaçırdığı DGM tehdidi bu özlemin hiçbir zaman azalmadığının delilidir. Fakat şu momentte bu özlem geri çekilmiş görülmektedir. Mesele böyle kondu mu önümüzdeki günler sermayenin kendi AT'larını hazırlama, hizaya sokma çabalarının çok artacağı günler olacaktır. Bu hazırlıkların bitimi ardından erken seçim ilânını getirecektir.

Bu yolda önemli bir gelişme Türk-İş'in seçimlerle ilgili tavrıdır. Türk-İş herhangi bir partiyi destekleme kararını alamadı. Amma CGP ile bazı pazarlıklar olduğu ihtimali Halil Tunç'un basın toplantısından sonra artık daha da fazlalaştı. Tunç CGP ile pazarlık olmadığını, ama bu partinin «Atatürk'çü ve TÜRK-İŞ ilkelerine uygun» bir parti olduğunu açıkladı. Önümüzdeki aya kadar TÜRK-İŞ'in iki noktayı halletmesi gerekmektedir AP ile seçim stratejisini kararlaştırmak yani erken seçim, geçici seçim hükümeti sorunu üzerine görüşmek, sonra da CGP ile pazarlığı tamamlamak. Böylece TÜRK-İS'in seçimlerde CHP'yi destekleme kararı alması oldukça zayıf ihtimal. Ve bunun dışındaki alınacak her karar ise dolaylı veya dolaysız AP'yi destekleme kararı olacaktır. Böylece Sağ Cephedeki genel manzara Finans-Kapital Partilerinin birbirini ezerce seçime hazırlanmalarıdır.

Seçimler konusundaki AP ve CHPînin karsılıklı komedisi bir seyin kesinlikle ispatidir. Bu partiler Halk yığınlarından çok parlamento oyunlarına güvenmekte, dolayısıyla Halkın önünde kendilerine güvenememektedirler. MC'nin teröründen yılan halk erken seçimi isteyebilir. Fakat partilerimiz kılıcının hakkına halkın önüne çıkmayı göze yediremiyorlar.

Antalya Serik kazası, Uşak ve Malatya olayları şunu açıkça gös-

Halk kendi gücü ve imkânları ile faşist güçlere karşı direnmiş, mücadele vermiştir. Bu çok önemli bir gelişmedir. Uzun zamandır MC'nin terörü ile sinmiş görünen halkın, bağrında, direnme gücünün nasıl biriktiğinin bir göstergesidir. Dışa vurusudur.

Bu muazzam potansiyel AP tarafından sindirilmek istenirken, CHP de halka sabır telkin ederek, birikimi nötralize etmekten öteye bir şey yapamıyor

Sol cephedeki gelişmelere gelince, gene olaylar genellikle seçim konusu üzerinde dönmektedir.

Başta DİSK CHP'yi destekleme kararı almıştır. Bu konuda bir değerlendirme Yankı dergisi için yapıldı.

Devrimci çevreler genellikle «Erken seçim ve geçici seçim hükümeti» istemektedirler. Bunu sık sık verdiği beyanatlarla tekrarlayan teşkilatlar; DİSK, bazı mühendis mimar odaları, TİP-TSİP ve SDP'dir. Devrimci güçler genellikle faşizm kışkırtmalarının bir an önce aşılabilmesi özleminden dolayı erken seçimi bu yolda bir kurtuluş olarak görmektedirler. Oysa mesele tersine konmalıdır. Önümüzdeki günlerin aydınlık olmasının teminatı herşeyden önce Devrimci Demokratik Güçbirliğini sürekli ve örgütlü hale getirebilmektir. Finans-Kapitalin bütün kışkırtmaları bunun tersini gerçekleştirebilmek içindir. Bu yolda başarısız da sayılamaz. Ama sol güçler bu konuda tehlikeli denecek kadar duyarsızdırlar. İşte Partimize düşen görev burada bütün zorluğuyla belirmektedir.

Öte yandan sol siyasî ortamda iki önemli olay TİP ve «İlerleme» TIP'in CHP'ye yaptığı «seçimlerde faşizme karşı güçbirliği öne-

(Baştarafı Sayfa 1 de) GEREKEN BİR GÖREV OLARAK labilinir.

bir Davranış birliği içinde olan sos- yecektir. THE STREET WAS ALA

WITH ARTHUR WITH A COLD IN

MSM TO AMERICA

CAGRI GENİŞLİĞİNE - HETOROJEN BİRİ- yalistlerimizin, genişliği yüzbinleri . «Devrimci Güçler Cephesinin» Cepheyi yöneten, Kuvvetler arasın CİK DEVRİMCİ GÜÇLER CEPHESİ- ve milyonları bulan, sollar, «orta- sosyalist, demokratik bütün örgüt- da uyumu, düzeni sağlıyan daha NÎN» KURULMASINI BAŞTA SOS- sollar», Sosyalist demokratlar, de- leri ve partileri Cephenin liderliği üst seviyede yeni Devrinci Ortak YALİSTLER OLMAK ÜZERE BÜ- mokratlar, ilericiler ve bütün va- için yarışacaklardır. Liderlik an- Merkezler kurulabilir. Hatta İsti-TÜN HALK KURTULUŞÇU KUV- tanseverler ile bağlar, ittifaklar ku- cak, gerçekten vatanın kurtuluşu dar Organları olabilir. VETLERİN ÖNÜNE, SANİYE GE- rarak «Devrimci güçler Cephesini» için savaşanlarca, isteme ile değil, Bir kişi deyip geçmeyelim. Bir ÇİRMEDEN YERİNE GETİRİLMESİ yaratmaya başlaması ile, turmanı- bileğinin hakkına savaşmakla alı- kişinin cepheye gelmesini önlemek Cephede yer alan her kişi, ör- lik kavgaları boş ve cepheyi çatla- mak: Emperyalizme hizmet, Halk

Bu cephenin kurulmasında ilk güt ve Parti pek tabii kendi anlayış tıcı kuru insiyatif çekişmeleridir. davasına ihanettir. basamak, sosyalist partilerimizin ve usullerine göre döğüşecektir. Emperyalizmin işine yarar. Sosya- KONGREMİZ : KARARIN HA «Ortak Kurmay Merkezleri» kura- Her vatansever kişi veya örgütten list partiler arası koordinasyonu YATA GEÇİRİLMESİ GÖREVİNİ rak koordineli hareket etmeleri ile Emperyalizme ve Feodalizme karşı sağlayıcı olarak düşünülen «Ortak MERKEZ KOMİTESİNE VERİR. aşılabilir. İkinci basamağa; Örnek dövüşmekten başka birşey istenmi- Kurmay Merkezleri» Halk Cephesi açısından değişik şekiller alabilir.

risi CHP tarafından olumlu karşılandı. Bu görüşmenin etkileri neler oldu? En başta burjuvazi TRT, günlük gazeteler ve özellikle Yankı dergisiyle TİP'i popüler bir hale getirme çabasında. Bu çaba TİP birinci kongresiyle başladı ve her gün dozunu arttırarak devam ediyor. Ve böylece hergün daha fazla devrimci bir potansiyel kazanan işçi sınıfımızın bir kere daha başı bağlanacaktır. İşte CHP, TİP görüşmesi sadece bir görüşme olarak, kalsa bile TİP'e böyle bir siyasi avantaj sağlamış olacaktır. Öte yandan Boran görüşmede, «Milletvekili pazarlığı olmadığını», «Herkesin kendi arabasıyla Meclise gitmesi gerektiğini» söyledi. Bu ise iki şeyi anlatır. Birincisi CHP'nin bu konuda herhangi bir ümit vermemiş olmasını, ikinci ise TİP'in tutarsızlığını açıklar. «Herkes kendi arabasıyla Meclise gider» diye bir devrimci taktik kural olamaz.

Bir iki sözde TiP birinci olağan kongresi için söylemek gerekir. Kongre burjuva sosyalizmine yaraşır bir «gösteriş» içinde olmuştur. Ama en canlı olması gereken, faaliyetlerin eleştirisi, otokritiği ise sönük ve kuru övgülerle geçmiştir. Zaten gündemde «eleştiri» yerine «Merkez Yönetim Raporu hakkında düşünceler» vardır. Yani eleştiri silahı törpülenmiş, «düşünceye» dönüştürülmüştür. Kongrenin bundan gerisi «iyi»dir. Eğlenceden, kalabalığa kadar.

Öte yandan Türkiye solunda güncel bir konuda «TKP meselesidir». Gazetelerde yazdığına göre Konya'da konsey toplayan bu parti son günlerdeki çabalarıyla İspanyol Komünist Partisinin taktiğini benimsemiş görünüyer. İlk çaba yarı Legal bir duruma gelebilmektir. Ve bu yolda epey yol katedildiği de söylenebilir. Ayrıca son günlerde «Türkiye'de de bir TKP» isteyenler çoğalmıştır. TİP Başkanı bunu kongresinde açıklamıştır. Ayrıca «işçi-işveren ilişkileri ve sendikaların siyasette yeri» ile ilgili Partilerin Sendikaların ve İşverenlerin katıldığı bir toplantıda TÜRK-İŞ camiasında PETROL-İŞ Genel Baskanı İsmail Topkar» da «TKP istemiştir». En sonda Erbakan da bu kervana katılmıştır. Görünen bu konu hızla Legalize olmakta ve açıkça tartışılır hale gelmektedir.

Konuyu «TKP istemekte», kimi kendine «TKP» diyenlerin legale çıkma istekleri ile sınırlayamayız. Partimiz için hedef: Proleteryanın örgütlenme ve propaganda özgürlüklerine konan bütün engellerin kaldırılması için mücadeledir. Ve bizzat varlığımız bu yoldaki mücadelenin ilk şartı ve ilk adımıdır.

Soldaki bu gelişmeler - eğer bir finans-kapital alaborası olmazsayeni ve daha güçlü bir ideolojik-pratik mücadeleye doğru hızla gitmektedir. «Başa geçme» mücadelesi belki, aynı zeminde ve tüm elemanları ile eksiksiz olarak ilk kez bu kadar güçlü verilecektir.

Bütün bu gelişmeler her yönüyle - AP'sinden CHP'sine ve TKP'sine kadar - bütün eşdeğerleri ile «batılılaşma» sancılarımızın bir yeni aşaması gibi görünüyor.

Batı'da çok konuşulan: Avrupa'da sadece iki ülkede «Komünist Partisi»nin yasak olduğudur. Böyle gelişmelere Türkiye ekonomisi de politikası da fazla dayanıklı değildir.

Batı'daki Sosyal-Demokrasi bir maddi tabana oturmaktadır. Orada sömürge talanından beslenen oturaklı bir işçi aristokrasisi vardır. Oysa bizim gibi ülkelerde sömürge talanından beslenen bir aristokrat işçi zümresi olmadığı için, halk, başta işçi sınıfımız olmak üzere, Batıvari bir sosyal-Demokrasiyi ciddiye alıp hızla sosyalizm yoluna çıkabilir. Kırık dökük ekonomi tabanıyla Türkiye Finans -Kapitali böyle bir gidişe katlanamıyabilir.

Simdilik bu gidişte, Finans-Kapital olayları, istediği kanallarda tutabilmek için Alman Finans-Kapitali ile daha sıkı ilişkiler kurma çabasında. Alman Finans-Kapitalistler heyetinin Türkiye gezisi, Tür-

kiye'ye bir akışın ön keşfi olarak değerlendirilmelidir. Nasıl 1950'lerin demokrasi havariliğine Amerikan Marshall yardımı takviye oldu ise, eğer Türkiye yeni bir demokrasi havariliğine kalkarsa, şimdi de Alman Finans Kapitali takviye olacak görünüyor.

> «Bu yazı Vatan Partisi Genel Başk. Mehmet Özler'in teskilat toplantısında yaptığı değerlendirmeden aktarılmıştır.»

nacaktır. Önceden, önderlik, Lider- veya cepheden gitmesine sebep ol-

YANKININ YANKISI

Gazete ilanlarında «DÜNYA-DA TIME, TÜRKİYE'DE YANK!» diye reklamlanan bir dergi vardır. «DÜNYADA TİME»ın kimin sesi, cevaptır. neyin fesi olduğunu herkes az çok bilir. Emperyalist devlerin Dünya nın neresinde kan dökecekleri, neresinde azgınlaşacakları, nerelerde

Gecenlerde YANKI dergisi bütün sosyalist partilerin liderlerinden seçimlerle ilgili 5 soruluk 5 cevaplık haber istediler. YANKI çıktığında ne görelim! TİP boy boy lan

Onu hasır altı ve tahrif ettiği Vatan Partisi'nin demecini aynen bir gerilik midir? denebilir. Bir ba- önce halkın dişine değmesini sağvermeyi uygun gördük.

YANKI DERGISINE

12 — Gerekli örgütlenmeyi sağlıyamadığımızdan, seçimlere Va-

tan Partisi olarak katılamayacağız. sömürü talanı yapacakları gibi CIA 3 — Sorunu biraz daha geniş tutarlı bir alternatif göremeyen yı- list partiler ittifakı CHP'ye seçimve PENTAGON patentli haberleri tutalım. Halkımız içinde bulundu- ğınlar, böyle kaçınılmaz bir yön lerde ortak davranmayı teklif etbu dergide bulmak mümkün Yaşı ğumuz günlerde CHP'ni denemek tuttular. 14 ekim sonrası ise, işçi melidir. Elbetteki böylebir ittifakın benzemesin bizim «YANKI» cıları- istiyor. 14 ekim seçimleri ile CHP sınıfı partileri açısından yığınları kurulması Partilerin «tam bir promız da kendilerine işte bu sahibinin bir bakıma halkın «umudu» oldu. yönlendirici bir görünüm verme- paganda, bilinçlendirme ve siyasi sesi'ne benzetir dururlar. Buraya Şu kesindir: en önemli deney, yı- di. Onun için DİSK'in CHP'ni des- eylem özgürlüğünü» hiç bir sekil-

le bir denemenin ancak bir baslan-

lak» günleri bir yana, TİP'nin o- tad gelecektir. lumsuz deneyleri ve üstüne bir de 5 — Bir avuç Finans-Kapitalisi Göndermiş olduğunuz sorulara faşizm yılları yığınları mücadele tahakkümüne karşı «CHP'nin sosaflarından gerilere iteklemeyi ba- lundaki partiler» ve CHP seçimlerşarabilmiştir. Faşizm yılları pek de ortak davranmalıdır. Bu ortak çok «parlak» şeyin boş olduğunu davranışın ilk şartı ise; Sosyalist yığınlara öğretmiştir. Fakat buna partilerin kendi aralarında bir ittikarşılık, TİP çökerken, karşısında fak kurmalarından geçer. Bu sosyakadar kendilerinin bilecekleri iş. ğınların kendi pratiğidir, ve yığın- teklemesi kararı bize, işçi sınıfı de kısıtlamamalıdır. CHP böyle bir

gıcı olarak değerlendirilebilir. İşte 4 — CHP küçük burjuva ve yandan sosyalistler her zamankin-YANKI'nın TİP'i bu kadar sev- mayacaktır. Bu anlamda, DİSK, göre «iktidar yolunda» dır. Bizim lerdir. Yığınları bilinçli davranış mesi nedendir acaba? YANKI «NA- halkın böyle azçok genel bir yöne- CHP'ne Vatan Partisi olarak «des- için eğitebilmek Partimizin en önde MUS» sözü vererek (Vatan Partisi) lişinin dışında kalabilir miydi? Ka- teği» miz onun Finans-Kapital ta- gelen görevlerindendir. CHP böylenden de bir yazı istemişti. Binde bir lamadı. Soruna bir de diğer yön- hakkümüne karşı vereceği mücade- bir ittifakı redederse bu sosyalistler basılma ihtimali de olsa vermeyi den, işçi sınıfı partileri yönünden le ile bağlantılıdır. Partimiz CHP'ni için bir kayıp olmayacaktır. Fakat uygun gördük. YANKI'nın «namus- baktığımızda ise durum şudur. 1965 Finans-Kapital tahakkümünü yen- CHP'nin tutarsızlığını ozaman yıseref» anlayışı bizi hiç şaşırtmadı. lerde ve sonrasında DİSK, bilimsel meye zorlar, zorlamalıdır. O, buna ğınlara çok daha kolay anlatıp ıssosyalizm iddialı TİP'ni destekle- genellikle cesaret edemez. Kısaca patlayabileceğiz. miştir. Şimdiki durum eskiye göre bizim «Desteğimiz» CHP'nin bir an kıma öyledir de. Çünkü, ilk «par- lamak yönündedir. O zaman dile

lar CHP'ni henüz kendi pratigin- partilerine acı bir uyarı olmalıdır. teklifi kabul ederse, bu sosyalistler den geçirememiştir. Bunu söyleye- Demek bütün gayretlerimize rağ- için bir kazanç olacaktır. Fransabiliriz, çünkü 7 aylık koalisyon böy- men yığınları kavramış değiliz. Kapital tahakkümüne karşı geniş bir ittifak oluşturulmuş olacak, öte halkın bu deneyi sonuçlanmadan hür burjuvanın bir partisi olarak den daha yaygın ve hızlı yığınlara «umut» bir başka alternatife sıçra- değerlendirilebilir. Ve söylediğine poropagandalarını ulaştırabilecek-

VATAN PARTISI GENEL BAŞKANI Mehmet ÖZLER

DÜNYADA DURUM

Vatan Partisi I. Olağan

15, 16, 17 Ocak 1977 de İstanbul'da yapılan Vatan Partisi I. ola-

ğan kongresinin Parti Başkanlık divanı tarafından yapılan değerlen-

Kongrenin bizzat kendisinin değerlendirilmesi eksiksiz bir

bicimde ancak «Kongre Tutanakları» yayınlandığında yapılabi-

lir. Yapılmalıdır da. Biz burada Vatan Partisi I. Olağan Kongre-

sini bir dönüm noktası alarak, Kongreyi ve Proletarya Sosya-

sıl ve nereden gelindiği bir bütünlük içinde anlatılmaya çalışıla-

Yani 1957'deki Vatan Partisi tevkifatından tam 20 yıl sonra. Öy-

leyse hemen şu söylenmelidir. Bu kongre Proletarya Sosyalizmi-

nin kesintiye uğratıldığı andan itibaren 20 yıllık mücadelenin

bir sonucu, vardığı önemli bir noktadır. Öyleyse bizzat kongre-

nin değerlendirilmesi, kendi içinde bu yirmi yılın da değerlendi-

rilmesini barındırır. Onun için bu değerlendirme ne kadar tam

yapılabilirse, yirmi yılın sonuçları da o kadar iyi değerlendiril-

Kongreye genel bir bakıştan ilk olarak şunlar çıkarılabilir.

Yıllardır yanyana gelemeyen Proletarya Sosyalistlerinin (Enes-

ki Sosyalistlerin) büyük bir çoğunluğu kongrede temsil edilmiş-

tir. Bu tek başına önemli bir adımdır. Çünkü Derlenis parolası-

nın gerçek sahipleri müzmin dağınıklıktan bezmek ve bunu

olumlu yönde çözemeyince olumsuzluğu teorileştirmek üzerey-

diler. Yani Kongre, kanserleşen dağınıklığa ilk bıçak oldu. Bu

ilk adımı sürdürüp, pekiştirecek olan Partinin istikrarlı müca-

delesi olacaktır. Proletarya sosyalistlerinin birliği için ön şart

olan Vatan Partisi çatısında toplanma gerçekleştikten, yani

Parti'ye girildikten çok kısa bir süre sonra bu adımın olumlu

sonuçları Kongre'de resmileşip karara bağlamıştır. Yuvar ilkel-

liği bir parti çatısı altında toplanma adımı ile hızla aşılmaya

başlanmış, o zamana kadar fısıltı gazetesinde söylenenler Par-

ti'nin toplantılarında kıyasıya tartışılmış ve Kongre öncesi ilk

önemli sonuçlar veya sonuçların filizleri alınmıştır. Kongre ka-

çınılmaz gidişin bir mantık sonucu olmuştur. Şunu söyleyebili-

riz, Kongre öncesi Parti toplantıları adeta son raundun ön ha-

nin görüşleri Kongre ile bu talihsizlikten kurtulmak için ilk

önemli adımı atmış oluyordu. Türkiye sosyalist hareketinde bu

güne kadar «Doktorculuk» diye bilinen ve hareketin bir özel,

«orijinal» parçası olarak anılan hareket Kongre ile resmileşi-

yor ve gerçek tarih çizgisine -Proletarya sosyalizminin Partili

mücadele çizgisine- pek çok aksama ve engellemelerden sonra

oturuyordu. Sağa, sola dağılmış her yerde bir parça olan, ama

ortalikta olmayan «Doktorcular» siyasi partilerinin Birinci

Kongresi ile bu olumsuzluğu aşmanın en önemli adımını atıyor-

Olumsuzlukları ise; bütün en eski sosyalistlerin Kongrede tem-

sil edilemeyişi, böylece bütün görüş farklılıklarını daha açık,

tez sahiplerinin kendi ağızlarından ortaya sergilenemeyişidir.

parti anlayışını birbirine özdeşleştiren eğilim Kongrede yoktu.

Partiyi «ihbar biçiminde bir dilekçe» ile kuran ve bir dilekçe ile

Doktorcu» görünen bu eğilim yani görünürde «herkesten daha

çok Vatan Partisi'ni savunan» bu eğilim Kongrede niye yoktu?

Bu soruya hemen şu cevap verilmelidir: onlar proletarya sosya-

listlerinin derlenişinin anti-tezi (yani dağıtıcı) idiler. Gerek bir

gece yarısı parti kurmalarından, gerekse partiyi bir «ticaretha-

ne çıkmazı»na hapsetmeye kadar bu işi yapmışlardır. «O» nun

yapısı: bütün süslü lâfların altında gizli tahrik ve dağıtıcılıktır.

Elbette birleşen -derlenen üyelerin arasında olamazlardı. Bu te-

miz havada mikrobun yaşayamaması kadar normal bir olaydır.

Kendi deyimiyle «genel kongrede 'seçim vurgununu' vuramaya-

cağını anlayan kariyerist «tek sözcükle geberdi» ğini anlayınca»

iflås etmiş patron mantığıyla provakasyona sarıldı. Elbette bu,

dizi olay yer alaçak, açıklanacaktır.

Kongre'deki Tezler:

bir dizi olayın sadece sonucudur. Değerlendirme içinde bu bir

Kongre'de başlıca iki tez mücadele etti. Tezler söyle isim-

lendirilebilir. 1) «Parti tezi» 2) «Derleniş tezi» Bunlar nedir?

Nasıl oldu da hayat diyelektik olarak birbirinden ayrılmaz olan

Parti ve Derleniş olgularını karşı karşıya koydu? Ve bu durum

Vatan Partisi Kongresi'nin başına gelen özel, orijinal bir konu

mudur? Mesele elbette geniştir, hatta Türkiye sosyalizmi için

geneldir. Bir örnek: TSİP Birinci Olağan Kongresi'nde «NE?»

olduğunu tartıştı. «Parti mi idi?» veya «Nasıl bir Parti idi?» Öy-

leyse böyle genel bir konunun Vatan Partisi Kongresi'ne yansı-

maması imkânsızdı. Ve bu genel olgu bazı küçük farklılıklarla

Kongremize de yansıdı. Hatta şu söylenebilir, Kongre bir bakı-

ma, baştan sona bu iki tezin mücadelesi ve sonuçlanması oldu.

«birer gurup partisi» görmektedir. Ve «Tüm grup, gurupcuk ve

Partiler derlemiş potasına çekilmeli, dağınıklık bitirilip Prole-

terya Partisi reorganize edilmelidir.» Tez sahipleri Vatan Par-

tisine «Proleterya Partisinin reorganizasyonunu» koparacak «ön-

cü grup olabilmek» için girmişlerdi. Yani Vatan Partisi «derle-

niş» için «öncü gurup» Partisi olacaktı. Ve parti olarak işi «der-

benimsediklerini belirttiler. Böylece görüşleri daha bir bütün-

lük kazanmış, açıklığa kavuşmuş oldu.

nusudur.»

Yine tez sahipleri Kongrede TEP'nin «Tek Parti çağrısı»nı

Öte yandan parti tezi ise: «Vatan Partisi Proleterya Partisi-

nin Reorganizasyonundan başka bir şey değildir. Türkiye'de Sos-

yalist eğilimler arasındaki sınır çizgileri çizilmiş ve bu nedenle

hepsi bağımsız Partileşmişlerdir. Artık onların aynı bir Partide

devamı var

birleşmeleri değil, ancak hareket içinde dayanışmaları söz ko-

Tezlere gelince: Derleniş tezini savunanlar mevcut partileri

Vatan Partisi'nin ikinci kuruluş dilekçesini veren «tıpatıp

Bunlar Kongrenin genel olumlulukları olarak sayılabilir.

Öte yandan sosyalist ortamda üstü örtülen Vatan Partisi'-

Yazıda, Kongredeki sonuçlardan başlayarak, o noktaya na-

Vatan Partisi I. Olağan Kongresi 15 Ocak 1977'de başladı.

listlerinin mücadelesini kısaça gözden geçireceğiz.

miş ve Proletarya militanlarına duyurulmuş olur.

Genel Degerlendirme:

zırlıkları idiler.

lardı.

Kongresinin

dirmesini yayınlıyoruz.

Değerlendirilmesi

(Baştarafı Sayfa 1 de).

tır. Böylece 20 belediyeyi sağın elinden almıştır. Yine batıda İspanya faşizm'den çıkma sancıları içindedir. Son olarak işçilere sendika ve grev hakkı tanındı. Elbette bu tanıma bir lütuf değil, İspanyol iscisinin yüzbinlik gösterilerinin sonucudur. Sosyal gelişim kaçınılmaz sonuçlarına varıyor. İspanya'da Komünist

Partisi dahi yasallasacak gibi görünüyer. Portekiz ise daha yeni parasını % 15 oranında devalüe etti. Ve ülkede yoğun grevler sürmektedir. Halen Teksil ve İnşaat sektöründe toplam 550 bin işçi grevdedir.

Özetle batının durumu bu. Ve bu durum kaçınılmaz olarak emperyalistleri yeni tedbirlere itecektir. Callahan ilk öneriyi Amerika'dan dönerken yapmış oldu. 3 Mayıs zirvesi bu yolda daha somut çözümlemeler getirehilir.

Dünyanın diğer bölgelerindeki gelişmelerin değerlendirilmesini Carter'ın o bölgelere gönderdiği Elçilere göre yapabiliriz. Önce Yakın-Doğu'dan baslayalım

YAKIN - DOĞUDA EMPERYALİZM

2. Elçi Vance Yakın-Doğu ülkelerini gezmiştir. Yakın-Doğu'da durum kısaca şudur: Önce Mısır'ın emperyalizme bağımlı hale gelmesi ile başlıyan olaylar şimdi bir ara sonuca ulaşmak üzeredir. Enver Sedat'ın başkanlığı ile devletçiliğin vesayetinden kurtulan ve palazlanan Mısır Finans-Kapitali kısa zamanda Sovyetler Birliği ile ilişkilerini koparttı. Böylece Yakın-Doğu'da yeni bir denge oluşumu başlamış oldu. Yakın-Doğu'da emperyalizm için iki pürüz vardır. Lübnan'daki «solcu müslümanlar» ve Filistin Kurtuluş hareketi. Her ikisi de sürekli gelişme döneminde idiler. Ve Lübnan'da «solcu müslümanların» gelismesi önce Amerikan yari bir askeri darbe ile nötralize edilmeye çalışıldı, sonra da iç savaş patlatıldı. Lübnan savaşı bir yandan Lübnan'daki «solcu müslümanları» geriletirken öte yandan da Filistin kampları Suriye'nin eli ile yok edildi. Suriye de iktidarda bulunan Baas'ın en tutucu kanadı Hafız Esat Lübnan müdahalesi ile daha da gericileşmeden edemedi.

En yakın gelişmeler bunlar. Özetle Yakın-Doğu'daki devrimci gelişimler bir sıcak savaş ile ezilmiş, sindirilmiştir. Şimdi sıra bunu diploması ile resmileştirmeye, bir protokola bağlamaya gelmiştir. Bunun icin ise gerekli zemin olusturulmaktadır. Bir müddet önce Mısır ve Suriye'nin bir devlet halinde birleştirilmesi için anlaşma Kahire'de imzalandı. Ardından Mısır-Suriye-Sudan «Ortak Komutanlık» kurdu. Bunlar Yakın-Doğu'da devrimci güçler aleyhine meydana getirilen karşı devrimci ittifaklardır.

Vance'nin gezisi başlıca üç amacı taşımaktadır.

1) İsrail'in güvence altına alınması ve tanınması.

2) Arap-İsrail uzlasması. 3) FKÖ'nün Ürdün'e bağlı bir devlet kurması.

Bu amaçlara en son Carter'ın açıkladığı «Plan» 3 ile varılmak üzeredir. Önce Filistin sorunu hemen hemen halledilmis görünüyer. Daha doğrusu kırımdan geçirilen Filistin hareketi sindirilmis durumda. Vance: «Samyorum Suriye geçen yıl Lübnan'da çok yapıcı bir rol oynadı» diyerek Suriye'yi övmektedir. Böylece FKÖ'ye Ürdüne bağlı bir konfederasyon önerilmektedir.

Daha doğrusu dayatılmaktadır. Bu formülden Yakın-Doğu'nun geri-

cileri memnun görünüyor. FKÖ ise çaresiz «olabilir» demektedir. Somut sonuç önümüzdeki günlerde belli olacaktır. Sedat Yakın-Doğu sorununun çözümü için «Kartların % 99'u

Amerika'nın elinde» olduğunu söylemektedir. Bu da gösteriyor ki Yakın-Doğu'da denge emperyalizm lehine yön değiştirmiştir. Son olarak Arap-Israil uzlaşması içinde Vance'nin gezisinden sonra Carter bir plan açıklamıştır.

Bugünê kadar Mısır ve Suriye'nin ekonomik-politika yapısındaki gelismeler bu ilkelerle İsrail arasında uzlaşma için ilk temeli oluşturmaktadır. Ayrıca, İsrail-Mısır-Suriye birlikteliğini de olumlu karşılamıştır. Neticede son pürüz; «İşgal altındaki Arap toprakları» da Carter'ın planı ile «tampon bölge» olarak ilân edilince; yani ne İsrail'de, ne de Mısır'da olmayanca bu konuda bir uzlaşma belirmiştir. Bunlar bir yana bu «Tampon bölgelere» «erken uyarı sistemleri» yerleştirilecektir. Ve «Uluslar arası güvenlik kuvvetleri» bu bölgelerde bulunacaktır. Çok açıktır ki Amerika Yakın-Doğu'da yeni «Tampon bölge» lerle ve «Erken uyarı sistemleri» ile birde «Uluslararası güvenlik kuvvetleri» ile iyice yerleşme çabasındadır.

Yakın Doğu'da durum kısaca budu NATONUN DOĞU AKDENIZ KANADI

3. Elçi Cilliford Yunanistan, Türkiye, Kıbrıs'ı ziyaret etmiştir. Cilliford Atina'da gezisinin amacını açıkladı. «Gezimin en önemli amacı NATO'nun Doğu Akdeniz kanadını güçlendirmektir.» NATO'nun Doğu Akdeniz kanadı denen yerde Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs vardır. Öyleyse bu amaç içinde şunları taşımaktadır. Yunanistanı yeniden NATO'ya üye edebilmek; Kıbrıs'ı kesinlikle NATO güdümün de tutmak, şimdilik NATO çıkarları doğrultusunda Yunanistan ve Türkiye'yi uzlaştırmak. Bu yoldaki çabalarda henüz elle tutulur bir gelisme vok denebilir.

Yunanistan'da Cunta'ya karşı tepkiler yoğunlaşırken, Türkiye'deki demokratlaşma ve özellikle Kıbrıs'taki ilerici demokrat sosyalist güçlerin gelişmesi emperyalizmi Sampson darbesine zorladı. Simdilik görünen; bu darbe ile gelişen olaylar hem Kıbrıs'ı hem de Türkiye'yi gericileştirmiştir. Fiili gidiş bu yoldadır, elbet; buna bir de biçim bulunacaktır. O da şimdi Denktaş ve Makarios'un ağzından cı-

kan Federal Devlet olarak görünüyor. Yani Kıbrıs'ı bölme planıdır. Amerika «Duran uçak gemisi» Kıbrıs'a gerek askeri ve gerekse bütün Yakın-Doğu, Afrika ticaretinin yönetim merkezi olarak çok önem vermektedir. Onun için Cilliford hemen bir ziyaret daha yapacaktır. Yunanistan ve Türkiye'nin iç politik durumları çözümleri biraz ertelese de Cilliford'un dediği gibi eninde sonunda «1977 sonunda çözüm olacaktır.» Sık sık tekrarlanan budur. Bu sözlerin içinde Türkiye'nin seçimleri aşması da saklıdır. Bu koalisyondan hiç kimse «tutarlı» bir çözüm beklememektedir.

AFRIKANIN GÜNEYINDE EMPERYALIZM Son elçi Afrika'nın güneyine giden Young'dur. Bu zenci Amerikalı Siyahi rengini de politik meta olarak kullanabilmek umudu ile

Afrikaya gitti. En az haber yansıyan gezi de budur. Young, sadece «olumlu» demekle yetinmiştir. Afrika'nın güneyinde bilhassa iki ülke; Güney Afrika Birliği, Rodezya ırkçı yönetimlerinin son günlerine yaklaşmaktadır. Ve sorun;

bu momentte biriken sömürü şartlarının sonucu kazanı fazla basınçtan patlatmak yerine nötralize etme çabalarıdır. Kısaca emperyalizmin Afrika'nın güneyindeki taktiği şimdilik budur. Ayrıca dünya altın üretiminin 1 numaralı bölgesi Güney Afrika'dır. Sovyetler Birliğinin tek rakibidir. Bu bakımdan dünyanın bu bölgesi emperyalizm için çok önemlidir.

Ayrıca, özel olarak Rodezya mücadelesi ile ilgili, genel de Afrika'da Kurtuluş hareketlerini destekleyen 5 ülke; Tanzanya, Zambia ve Bolsvana, Mozambik, Angola ittifakı da parçalanmak isteniyor. Bu konudaki çabalara son toplanan Afrika-Arap birliği toplantısının kararını da ekleyebiliriz. Afrika'dan 40, Araplardan 20 ülkenin ve yaklaşık olarak da 40 kurtuluş örgütünün katıldığı toplantıda Suudi Arabistan bir «sürpriz» açıklama ile gelişmekte olan birlik ülkelerine bir milyar dolar yardım yapacağını söyledi. Bu şimdiye kadar sosyalist ülkelerle süren ilişkilere karşı onu zayıflatıcı bir girişimdir. Bu yardım kervanına Mısır'da bir milyon dolar ile katılmıştır. Ama Mısır'ın yardımının Suudi Arabistan yardımının binde biri olduğu düsünülürse başı Suudi-Arabistan çekmektedir. Aynı zamanda gerici Arap-Afrika yönetimleri bu konuda aktif davranmakta ve sözleşmiş görünüyorlar.

Dünyanın bu bölgesi ile ilgili son somut gelişine şudur: İngiltere Başbakanı Amerikayı ziyaretinde bu konuyu görüşmüş ve kendi aralarında işbölümü yapmışlardır. «Rodezya sorununda Amerika'nın üzerine düşen bazı işler olmakla birlikte ortaklaşa bir girişimde bu: lunmamaya görüş birliğine varmıslardır».

Ve İngiltere bu doğrultuda yeni bir plan hazırladığını acıkla-

Bu gelişme Mondale ve Young'un gezisinin ilk sonucudur. Amerika Rodezya'da «Esas yükü» İngiltere'ye devrederken, İngiliz ekonomisini iflastan kurtarmak için de 4 milyar dolar borç vererek İngiltere'nin yükünü kendisi, Almanya ve Japonyay'la birlikte çekmektedir. Şimdilik iş bölümü böyle.

Ayrıca son günlerde Afrika'da Zaire'de bazı olaylar gelismektedir. Henüz niteliği hakkında kesin bir şey söylemek mümkün değil. Fakat emperyalizm Zaire ile Angola'ya saldırı planlayabilir. Çünkü; Zaire'- nin güneyindeki (ki güney sınırında Angola vardır) karışıklıkları; Sovyetler Birliği ve Angola: «Zaire'nin iş meselesi» olarak değerlendirirken, Amerika ve Batılı emperyalistler Zaire'ye askeri yardımı arttırmışlar ve olayların yaratıcısı olarak Angola'yı göstermek istemektedirler

Gene Kongo Devlet Başkanının öldürülmesi ve darbe girişimi bu bölgedeki emperyalist saldırıların bir yenisidir. İşte Young'un gezisinin ikinci sonucları da bunlar olabilir.

EMPERYALIZMININ SOSYALIST SISTEME SALDIRISI Böylece değerlendirmemizde Carter'ın dört koldan dünyayı kolacan edisini tamamlamış olduk. Bir beşinci kol daha yardır. O da Carter'ın kendisidir. Elçilerini dünyanın kaynayan bölgelerine gönderirken, kendisi de insan hakları elbisesi altında sosyalist ülkeleri kaynatma çabasındadır. Uzun söze gerek yok, Carter yönetime gelir gelmez sosyalist ülkelerde gericiliğin büyük bir iştahla kışkırtıcılığına sovunmustur. Ve en son Sovyetler Birliği bu gidişin SALT'ı tehlikeye sokabileceğini sert bir biçimde açıklamasına rağmen Carter şimdilik bu çıkışı karşılamış, geri çekilmemiştir

EMPERYALIZMIN YENİ TAKTİĞİ, SONUÇ

Bu gelismeleri genel olarak değerlendirirsek emperyalizmin yeni taktikleri için neler söylenebilir.

Emperyalizmin yeni taktiği: En eski taktiğidir. Saldırı. Fakat bu yeni çıkış bir sürü gelişmelerin sonucudur. O gelişmeleri bir iki kelime ile özetlersek, emperyalizm 1968-1970 Vietnam yenilgisinin revanşını alma çabasındadır. 1968 de emperyalist dünyada bir buhran başladı. Bu buhranın devrimci gelişimlerini biliyoruz. Şili'den Türkiye'ye kadar uzanan, Portekiz, Afrika'daki devrimci gelişmeler ve hepsinin üzerinde bir Vietnam zaferi.

Emperyalizm bu dönemde kana, irine bulandı. Hem ekonomide, hem politikada bunalıma girdi. Dolar tekerlendi. Öte yandan Vietnam vahşeti artık tiksindirici hale geldi. Ve işte Amerika, yani emperyalizm geçen süre içinde bu bunalımı kısmen aşmış görünüyer. Ve bu aşamada taktik bellidir: Yıpranmış, dağılmış güçleri toplamak ve saldırmak.

Saldırı nasıl işlemektedir.

Birincisi: Saldırı güçleri ahenkleştirilmek isteniyor. Mondale'nin gezisi bu amaca yöneliktir.

İkincisi: Emperyalizm son mevzilerinde Petrol, Altın ve bunun gibi kaynakların olduğu bölgelerde ve özellikle de ulusal kurtuluş savaslarının olduğu bölgelerde açık saldırılar planlıyor. Hatta buralarda mevziler kazanabiliyor. Ve bu onun varlık şartı ile doğrudan ilgilidir. Onun için bu konuda cüretli ve kararlı olacaktır.

Üçüncüsü: Dünya çapında kan içiciliği ayyuka çıkan Amerika politik bir saldırıya geçerken ikili oynama amacındadır. Tartışılmaz itibarı olan sosyalist sistemi yıpratmak, dolayısıyla kendi itibarını

yeniliyebilmek. Son olarak Afrika ve Asya'daki bazı gelişmelere değinilmelidir.

Afrika'da; yeni bir odak noktası olmaya aday Etopya, son iktidar değişikliğinden sonra daha tutarlı bir yönetime kavuşmuş görünüyor. Fakat emperyalizm bu bölgeyi Eritre kazanıyla kaynatmaktadır. Eritre mücadelesini Suudi-Arabistan ye Sudan desteklemektedirler. Olayla ilgili detaylı bilgi yoksa da destekçilerinin niteliği bize ışık tutabilmektedir. Bir Barzani olayı ile benzerlikleri gittikçe artmak-

Öte yandan Libya'da yönetim biçimi değiştirildi. Simdi yönetim Köy birimlerinden başlayarak her yıl toplanacak Halk Kongrelerinden seçilecek Halk Temsilcileri ile olacaktır ve Genel Halk Konseyiyılda 2 kere toplanarak ülkeyi yönetecek ve 5 kişilik sekretarya sececektir.

Ayrıca silahlı Halk Milisleri teşkilandırılacaktır. Bütün bunlar halkın teşkilatlanması açısından önemli gelişmeler olarak alınabilir. Fakat Libya'da halâ bir siyasi parti yoktur. Bundan

Önümüzdeki günler bu konuda dünyaya yeni deneyler gösterecektir. ASYA'DA Hindistan ve Pakistan da çok önemli gelişmeler olmaktadır. Bu gelişmelerle ilgili yeterince yorum yapabilmek için henüz vakit erkendir. Hindistan için şunlar söylenebilir. Janata (Halk) Partisi'nin Gandi'ye karşı zafer kazanması Hindistan'da sağın «zafer» kazanması olarak değerlendirilebilir. Gerçi Janata (Halk) Partisi'nin içinde birbiriyle uzlaşması oldukça zor eğilimler vardır. Nasyonel (ırkçı) eğilimden, «Sosyalist»ine kadar bu parti içindedir, yani şimdilik «zafer» kazanan parti oldukça eklemelidir. Gelişim bu eklem-

dolayı siyaset yönü aksayan Halk Kongreleri nasıl yürüyecektir.

leri nasıl etkileyecektir, göreceğiz. Öte yandan Pakistan'da «seçimlerde hile yapıldığı» gerekçesiyle «ulusal muhalefet» ayaklanmıştır. Ama yine gazete haberlerinden tarafların nitelikleri ile ilgili bir bilgi almak oldukça zor. Şu söylenebilir. Butto'nun güçlü görünmesine rağmen, muhalefette oldukça güçlüdür, hatta seçim sonuçlarından çok daha güçlü görünüyer. Ve Butto bazı geri adımlar attı. Fakat bundan öteye bir şey söylemek mümkün değil.

«Bu vazı, Vatan Partisi Genel Başk, Mehmet Ozler'in Teşkilat Toplantısında yaptığı değerlendirmeden ak-

SEÇİMLER VE SOSYALİST TAVIR

(Baştarafı Sayfa 1 de)

maz. Çünkü «siyasi eylem özgürlüğünü elde etmeden uzlaşmaya varmak ihanet olur». Bizler bu eylem özgürlüğüne dayanarak hem gerici partilere karşı savaşırken hem de CHPînin ne olup olmadığını kitlelere anlatabiliriz.

Eğer CHP bu şartlarla blok kurmayı kabul ederse, kazançlı sosyalistler olacaktır. Çünkü CHP'nin «bir an evvel hükümeti oluşturmasına yardım etmekte kalmayacağız, sözümüzü esirgemeden ve en küçük bir ihtiyatı bile gerekli saymadan, ... (CHP) ye karşı yürüteceğimiz propagandayı yığınların anlamasını sağlayacağız.»

Eğer CHP bizimle bu şartlarda blok kurmayı reddederse bizler l bundan daha da kazançlı çıkarız. Çünkü; böylece yığınlara CHP'nin 1 (2) oportunist, kaypak tavrını açıkça göstermiş oluruz. Ve halkın birliğinden önce Finans-kapitalistlerle işbirliğini gözettiklerini ispat

Böyle bir durumda birkaç milletvekili kaybedebiliriz. Ancak bunun fazlaca bir önemi yoktur. Çünkü CHP'nin bu oportunist tavrı karşısında yığınların sempatisi bizlere dönecektir.

Bu şartta bizler kesin kazanabileceğimiz yerlerde sosyalist adaylarımıza, oyları bölme ihtimalimizin olduğu yerlerde ise CHP adaylarına oy verilmesini isteriz. «Sol» maceracılığa karşıysak, boşa gidecek bir tek oy'un bile Finans-Kapitalistlere yarayacağını yani CHP adayları karşısında MC partilerinin adaylarının seçilme şansını arttıracağını düşünmeliyiz. Böylesi bir taktiği CHP kuyrukçuluğu veya sosyal-demokratlara karşı mücadeleyi terketme, hatta ihanet olarak değerlendirenler çıkabilir. Bizlerin bu «sol» gevezelere vereceğimiz cevabimiz vardır. Ve bu mücadele içinde «sol» gevezeleride desifre etme özgürlüğüne ve bilincine sahibiz. Ülkemizin içinde bulunduğu şartlarda bu taktikten proleter devrimci davasının kazançlı çıkacağından hiçbir aklı başına sosyalist şüphe etmemelidir.

Sosyalistler ittifak sağlanmazsa ne olur? diye bir soru hemen akla gelebilir. Bugüne kadar ittifaklar konusunda ciddi gelişmeler ol madığı adeta sosyalistlerin bu dağınıklığı körüklediği ortam da böyle bir sorunun düşünülmesi son derece haklıdır. Böyle bir durumda elbette ittifakı kabul eden güçlerle bu taktik uygulanacaktır. Ancak taktiğin gücünden kaybedeceği muhakkaktır. Fakat bu ittifaktan kaçan tek başına tavır gösteren sosyalist partileride deşifre edeceğia. Ve bunların demokrasi savaşındaki konumlarını sergileyeceğiz. Bunlarında halk için değil kendi kariyerist emelleri uğruna hareket ettiklerini ve «sol» maceracılık yaptıklarını anlatabileceğiz.

Son olarak; Vatan partisi bu taktiği uygulamak konusunda tek başına kalırsa, tek tek seçime katılan sosyalist partilerin gösterdikleri adayları yerinde inceleyecektir. Kazanma şansı olan adaylara seve seve oy verilmesini isteyecektir. Sosyalist adayların kazanma şansı olmayan yerlerde ise CHP'nin adaylarına oy vermeye çağıracaktır.

Kazanmayacağı halde sırf katılmış olmak için çıkarılan sosyalist adayları kaybedecek ouyumuzun olmadığını, onlara verilecek oyların dibi boş sandığa atılmaktan farklı olamayacağını, her harcanan oy'un Finans-Kapitalistlerin ekmeğini yağlayacağını, alınabilecek gülünç oyların ise sosyalistleri halkın gözünden düşüreceğini, anlatmak; «sol maceracılığa son demek» sosyalistlerin görevidir.

